

Program prvega slovenskega radio koncerta, ki bo razposlan po Ameriki

Poročali smo že pretekli teden, da je vodstvo WTAM radio postaje, ki je ena največjih radio postaj v Ameriki, poverilo Mitzi Grdini težavno nalogo, da pripravi radio program, ki naj bi trajal eno uro in tekem katerega naj bi nastopili najboljši slovenski talenti v Clevelandu. Omenili smo, da podrobneje o tem bomo poročali, in danes nas veseli prinesiti javnosti program, ki se bo izvajal na WTAM radio postaji, jutri, v torek, 5. aprila, ob 11. uri zvečer. Program, tentativno sestavljen, je sledeč:

1. Orkester, pod osebnim vodstvom Walter Logana.
2. "Venček slovenskih narodnih pesmic, priredil dr. Dolinar. Poje moški zbor "Zarje."
3. "Oj večer je že," nesmrtno lepa pesmica g. Ivan Zorman, poje Mitzi Grdina s spremljavo Walter Logan orkestra.
4. "Ko ptičica ta mala," lepa narodna pesmica, poje Josephine Lausche-Welf in Mary Udovich, sloviti gramofonski pevki, pod vodstvom dr. William J. Lausche, ki igra na akordion.
5. Govor, govori Mr. Frank J. Lausche, slovenski odvetnik. Govor traja tri minute.
6. "Klic na boj," krasna točka iz opere "Turjaška Rozamunda," izdela Mr. Ivanusha, ki dirigira zbor. Spremlja orkester Walter Logana, poje znameniti pevski zbor Zarja.
7. "Gor čez jezero," slovenska

narodna pesem, poje Mitzi Grdina, spremlja na piano dr. Wm. J. Lausche.

8. "Kaj mi nuca planina," slovenska narodna pesmica, poje Josephine Lausche-Welf in Mary Udovich, na piano spremlja dr. William J. Lausche, na akordion igra Eddie Simms.

9. "Je pa davi slanica pala," Emil Adamič, poje moški zbor zbora Zarja, solo Mr. Frank Plut, dirigira Mr. Ivanush.

10. "Spomin," Ivan Zorman, v sopranu poje operna pevka Mitzi Grdina.

11. "Ti, pa jaz, pa židana mabela," poje Josephine Lausche-Welf, Mary Udovich, spremlja dr. William J. Lausche, na akordion Eddie Simms.

Tekom tega programa zapoje tudi mešani zbor in sicer prelopo pesmico "Nazaj v planinski raj."

Tako izbranega programa, tako odličnega vodstva in tako velike radio postaje še nismo imeli Slovenci nikdar v Ameriki v zgodovini radio oddajanja. Pričakujemo torej, da bo sleherni Slovenec, ki ima radio aparat, jutri večer, v torek, 5. aprila, ob 11. uri zvečer prisluhnul in bo hvaležen osebam, ki so omogočile ta izvanredni užitek. Ta radijski program, govori, petje in godba nas bo predstavilo v sijajni luči pred ameriško javnostjo. Jutri večer ob 11.

Kot se nam poroča v poslednjem trenutku, bo program trajal najbrž samo pol ure.

Močna in nezrušljiva je prva slovenska banka ob dvanajstem letu svojega poštenega obstanka

Včeraj je minulo dvanajst let, ko je odprla svoja vrata prva slovenska banka v Združenih državah, The North American Trust Co. Začela je s kapitalom \$125,000 in s posebnim rezervnim skladom \$150,000. Dolgo prej so že gospodarsko premišljeni možje v naselbini čutili potrebo slovenskega finančnega zavoda. Saj je resnica, da bi morala biti slovenska banka že prej poklicana v življenje in poslovanje. Največja slovenska naselbina v Ameriki je bila opravljena in zmognata tega.

Takoj ko se je pred 12. leti raznesla vest, da se ustanavlja slovenska banka, in kakor hitro se je začelo prodajati z delnicami, so ljudje z ogromnim zaupanjem posegli po njih. Namesto potrebnih \$275,000 za glavnico in rezervno, je bilo v par dneh ponudnih temu prvemu slovenskemu denarnemu podjetju nad pol milijona dolarjev za kapital. To je v največji meri izkazalo zaupanje, ki ga je imel naš narod v to prvo slovensko finančno podjetje v Ameriki. In pozneje enkrat, ko je The North American Trust Co. povisala svoj kapital, je bil slednji trikrat čez mero podpisan od strani našega naroda, kar je ponoven dokaz, da si je North American Trust Co. v letih svojega poslovanja znala

priporiti največje zaupanje s svojim vestnim in poštenim poslovanjem.

To naše prvo slovensko denarno podjetje v Združenih državah je od začetka do danes tako pošteno, solidno in vestno poslovalo, da ni dobilo samo priznanja od našega lastnega naroda, pač pa priznanje od strani državnih oblasti, ki so nekaj let nazaj postavile slovensko North American Trust Co. banko na častno mesto bank države Ohio, kar je izredno odklikovanje, katerega je deležnih le 5 bank izmed 100. Poleg tega je državni bančni oddelek države Ohio vložil del svojega imetja v to banko, kolski odbor države Ohio ima stalno vlogo pri slovenski banki, mesto Cleveland, okraj Cuyahoga, in končno tudi stric Sam, naša ameriška vlada, je odklikovala slovensko banko, The North American Trust Co. s sijajno vlogo v svoti \$200,000.

Zgodilo se je namreč, da so eni ali drugi lahkoverni ljudje radi nepremišljenih govoric nedgovornih oseb potegnili svoje vloge iz banke, pa so prenesli denar v pošto hranilnico ali kam drugam. Stric Sam, naša ameriška vlada, ki skrbno izbira za neseljive in močne banke, je pa ta denar seveda vložil tudi v našo slovensko banko, ker je vladi

dobro znano, da je naša North American Trust Co. ena najbolj zanesljivih in trdno obstoječih bank.

Gospodarji in delničarji, katere ima North American Trust Co., sijajno zaupanje, ki ga uživa naše slovensko bančno podjetje pri narodu, poštenu in točni poslji, katere je slovenska banka vršila z našim narodom in drugimi, vse to je North American Trust banki priborilo neomajno zaupanje. Vse depozite zadnjih dveh let in finančne krize drugega nimajo nobenega vpliva pri našem slovenskem denarnem zavodu, ki vselej točno izplačuje, točno posluje v popolno zadovoljnost vseh.

V očiglednih garancijah, poštenega delovanja, zaupanja naroda in gospodarske premišljenosti, ki se nahaja v vodstvu banke, prav lanko apeliramo na naš narod, da vlogo svoj denar v to prvo slovensko finančno podjetje v Ameriki. Zakaj bi držali denar pri tujcu, ko imate pred seboj močan, pošten, vsega zaupanja vredni finančni zavod! "Ameriška Domovina" iskreno svetuje vsem našim ljudem, da čimprej postanejo vložniki prvega slovenskega denarnega zavoda v Ameriki, The North American Trust Co.

Pri Šangaju zna priti do novih bojev. Rusi se mrzlično pripravljajo

Sangaj, 2. aprila. Pogajanja med Japonci in Kitajci glede Sangaja se sicer nadaljujejo, toda vse je zaman. Tako japonske kot kitajske vojne čete se pripravljajo za nadaljne napade in vojno. Kitajci so začeli 10 milj zadaj za Sangajem kopati strelne järke. Japonci so se pa zakopali v one järke, katere so Kitajci zapustili, ko je nastalo premirje. Medtem se pa poročila iz Washingtona, da je začela sovjetska vlada ob sibirskomandžurski meji zbirati v naglici vojaške čete in živež. Rdeča armada je poleg tega poslala 4000 ton pšenice v Vladivostok. V Priami provinci, v azijski Sibiriji, tik mandžurske meje, imajo Rusi že 100,000 vojakov pripravljenih. Iz japonskih virov se nadalje poroča, da je dospelo ob mandžursko mejo, navedalec od Harbina 80 ruskih vojnih zrakoplovov. Nova mandžurska vlada je medtem postala nevarna za Japonce. Izgredi proti japonski oblasti so na dnevnem redu.

Lindbergh sam išče zgubljenega otroka. Sled so našli v Angliji

Hopewell, New Jersey, 3. aprila. Col. Lindbergh je nocjo večer se odpeljal prvič, odkar so mu ugrabili otroka 1. marca, po neki samotni poti z avtomobilom. Vrnil se je domov okoli polnoči. Spremljal ga je neki moški, o katerem se sluti, da je bil Col. Breckinridge, njegov prijatelj in odvetnik, ali pa John J. Fogarty, bivši newyorški detektiv. Tudi Mrs. Lindbergh je bila tekom dneva odsotna iz hiše, toda se je vrnila pred Lindberghom domov. Zanimivo je tudi vedeti, da se je tekom dneva peljala z avtomobilom iz Lindberghove hiše Betty Gow, strežnica ugrabljenega otroka Lindbergha. Peljala se je v spremstvu Ollie Wheatly, ki je strežnik pri Lindberghu, njegove žene in policije. Medtem se pa naznanja, da je došel v Anglijo major Charles Schoeffel od policije v New Jersey. Major se nahaja na tajnem poslanstvu. Ameriška policija je dobila od angleške policije gotova sporočila, ki pravijo, da znajo pojasniti ugrabljenje Lindbergh otroka. Major Schoeffel je takoj po svojem prihodu v Anglijo šel v glavni policijski stan v Londonu, kjer se je dolgo časa posvetoval. Prihod majorja je bil zavil v skrajno temo. Časnikarski poročevalci so bili mnenja, da se bo Schoeffel izkrcal v Cherbouga ali v Plymouthu, in tam so ga tudi čakali, ko je dospel tja panik Mauretania. Toda Schoeffel je bil skrivnostno odpeljan iz parnika v mestu Southampton, ne da bi kdo vedel. Schoeffel se je izdal na parniku kot trgovski potnik, toda so ga kmalu spoznali. Potem je bil prisiljen povedati, da se nahaja na tajnem poslanstvu v zvezi z odpeljavo Lindbergh otroka. Londonsko časopisje je imelo v Londonu sedež mednarodna tolpa banditov, katerih pamen je krasti otroke bogatih staršev, in da ima baje ondonska policija enega teh banditov pod ključem, in to je vzrok, da je prišel major Schoeffel tja.

Zajcev je 3505, piščancev 4909, pirhov pa 22

Veliko štetje zajcev in piščancev je torej končano, in naši naročniki, kot tudi uredništvo se lahko oddahne. Menda nikdar nismo z nobeno stvarjo vzbudili še toliko zanimanja, kot s tem kontestom. Kontest je pokazal, kako se čitatelji zanimajo za časopis, in s ponosom lahko trdimo, da je težko dobiti časopis, ki ima toliko hvaležnih in zvestih čitateljev.

In še nekaj je dokazal ta kontest, nakar posebno opozarjamo slovenske trgovce po širni naselbini. Kontest je dokazal, da naši naročniki verno čitajo vso vsebino "Ameriške Domovine," oglašje kot drugo čtivo, kar pomeni, da so oglašje v "Ameriški Domovini" toliko večjega pomena za trgovce. Ti oglašje imajo uspeh. Naše trgovce samo opozarjamo na številne dopise naših naročnikov, v katerih izražajo svoje mnenje o slovenski trgovini v Clevelandu. Tako zavednih in lojalnih naročnikov kot jih ima "Ameriška Domovina," ne dobite zlepa, zato so pa oglašje naših trgovcev v časopisu toliko več vredni. Slovenske trgovce prosimo, da to upoštevajo.

Nemogoče nam je priobčiti vseh 800 dopisov, ki smo jih dobili tekom preteklega tedna. Uredništvo je izbralo najboljše in najbolj pomembne in jih bo priobčilo v prihodnjih dnevih. Prosim, da se jih pazno prečita, ker ne samo, da biva v teh dopisih pristen in zdrav humor našega naroda, pač pa dobite v njih tudi zdravo ljudsko mnenje o naši trgovini, o naši javnosti in o naših razmerah. S tolikim številom dopisov svojih lojalnih naročnikov se ne more ponašati noben slo-

venski časopis v Ameriki. Uredništvo je ponosno na svoje naročnike.

Sedaj pa k nagradam. Kontest je bil izredno težaven, in priznati moramo, da nihče ni natančno pogodil števila zajcev, piščancev in pirhov. Zato smo prisodili nagrade onim, ki so prišli do najbližjega uradnega števila. Uradna števila za piščance je 4,909, za zajce 3,505, za pirhe pa 22. Te številke se držimo pri razdelitvi nagrad, in kdor je v vseh treh številkah najbližji tem uradnim številkam, ta je deležen do nagrade, dokler jih je kaj. Vseh nagrad je 37, in evo jih 37 naših naročnikov, ki so upravičeni do nagrade:

1. nagrada: Mary Walter, 22854 Nicholas Ave., je našela 4,907 piščancev, 3,502 zajce in 22 pirhov. Mrs. Walter dobi cekin za \$10.00.
2. nagrada: Fr. Vičič, 1238 E. 172d St., je našel 4,910 piščancev in 3,511 zajcev ter 22 pirhov. Dobi cekin za \$5.00.
3. nagrada: Helen Tomazič, 8804 Vineyard Ave., našela 4,899 piščancev, 3,508 zajcev in 22 pirhov. Dobi \$1.00.
4. nagrada: Ana Hodly, 1380 E. 43d St., je našela 4,940 piščancev, 3,497 zajcev in 22 pirhov. Dobi \$1.00.
5. nagrada: Mary Petek, 20741 Tracey Ave., je našela 4,939 piščancev, 3,513 zajcev in 22 pirhov. Dobi \$1.00.
6. nagrada: William Pečjak, 784 London Rd., je našel 4,928 piščancev, 3,506 zajcev in 22 pirhov. Dobi \$1.00.
7. nagrada: Fannie Stovanja, 1019 E. 63d St., je našela 4,927 piščancev, 3,485 zajcev in 23 pirhov. Dobi \$1.00.
8. nagrada: Frank Pugalj, 10724 Plymouth Ave., je našel 4,839 piščancev in 3,506 zajcev ter 22 pirhov. Dobi \$1.00.
9. nagrada: Stanley Cerar, 14805 Darwin Ave., je našel 4,931 piščancev in 3,492 zajcev ter 23 pirhov. Dobi \$1.00.
10. nagrada: Fannie Eckert, 1029 E. 77th St., je našela 4,942 piščancev, 3,507 zajcev in 22 pirhov. Dobi \$1.00.
11. nagrada: Stanley Petrič, 6513 Edna Ave., je našel 4,891 piščancev, 3,505 zajcev in 22 pirhov. Dobi \$1.00.
12. nagrada: Frances Branisel, 1169 Norwood Rd., je našela 4,949 piščancev, 3,504 zajce in 22 pirhov. Dobi \$1.00.

13. nagrada: Ana Vintar, 5704 Bonna Ave., je našela 4,940 piščancev, 3,501 zajcev in 22 pirhov. Dobi \$1.00.
14. nagrada: Jos. Kogoj, 6518 Edna Ave., je našel 4,939 piščancev, 3,504 zajcev in 23 pirhov. Dobi \$1.00.
15. nagrada: Jim Skander, 1121 Addison Rd., je našel 4,939 piščancev, 3,504 zajcev in 22 pirhov. Dobi \$1.00.
16. nagrada: Joseph Pavlič, 2119 E. 30th St., Lorain, O., je našel 4,939 piščancev, 3,506 zajcev in 22 pirhov. Dobi \$1.00.
17. nagrada: Louis Gliha, 9105 Union Ave., je našel 4,936 piščancev, 3,490 zajcev in 23 pirhov. Dobi \$1.00.
18. nagrada: Rose Mertel, 10004 Elizabeth Ave., je našela 4,927 piščancev, 3,490 zajcev in 23 pirhov. Dobi \$1.00.
19. nagrada: Mrs. Mary Debevec, R. D. No. 2, Madison, O., je našela 4,927 piščancev, 3,502 zajca in 22 pirhov. Dobi \$1.00.
20. nagrada: Frances Starc, 1231 E. 61st St., je našela 4,947 piščancev, 3,500 zajcev in 22 pirhov. Dobi \$1.00.
21. nagrada: Jos. Unetič, 16412 Arcade Ave., je našel 4,930 piščancev, 3,502 zajca in 22 pirhov. Dobi \$1.00.
22. nagrada: Joseph Jene, 1127 E. 71st St., je našel 4,875 piščancev, 3,504 zajce in 23 pirhov. Dobi \$1.00.
23. nagrada: Louis Nemec, 953 E. 237th St., je našel 4,932 piščancev, 3,525 zajcev in 22 pirhov. Dobi \$1.00.
24. nagrada: Frank Walter, 385 E. 156th St., je našel 4,890 piščancev, 3,504 zajce in 22 pirhov. Dobi \$1.00.
25. nagrada: Josephine Kocin, 730 E. 160th St., je našela 4,888 piščancev in 3,511 zajcev ter 22 pirhov. Dobi \$1.00.
26. nagrada: Frank Lavrich, 1177 E. 58th St., je našel 4,933 piščancev, 3,503 zajce in 22 pirhov. Dobi \$1.00.
27. nagrada: Jos. Brodnik, 1152 E. 61st St., je našel 4,949 piščancev, 3,500 zajcev in 22 pirhov. Dobi \$1.00.
28. nagrada: Frank Beniger, 1000 E. 04th St., je našel 4,949 piščancev, 3,504 zajce in 22 pirhov. Dobi \$1.00.
29. nagrada: Jennie Kužnik, 1180 Norwood Rd., je našela 4,939 piščancev, 3,503 zajce in 23 pirhov. Dobi \$1.00.
30. nagrada: Joseph Zalelet, 3518 E. 82d St., je našel 4,939 piščancev, 3,506 zajcev in 23 pirhov. Dobi \$1.00.
31. nagrada: Edward Debeve, 6022 Glass Ave., je našel 4,941 piščancev, 3,499 zajcev in 23 pirhov. Dobi \$1.00.
32. nagrada: Elizabeth Smrdel, 1228 E. 168th St., je našela 4,939 piščancev, 3,494 zajcev in 22 pirhov. Dobi \$1.00.
33. nagrada: Mary Jane, 14510 Thames Ave., je našela 4,940 piščan-

Finska bo pila

Helsingfors, Finska, 3. aprila. Jutri je prvi uradni dan, ko bo odpravljena 13 let stara prohibicija na Finskem. Vlada se je dobro založila z žganjem, likerji in vinom, in prodajalne bodo odprte točno ob 9. uri zjutraj. Vsi prostori v hotelih in restavrantih so oddani že naprej, ko bodo ljudje praznovali smrt prohibicije. Ljudje se jako veselijo, le lastniki hotelov in restavrantov protestirajo, ker jim je vlada dovolila samo 60 procentov profita pri prodaji žganja. Pravijo, da je premalo in da bodo pijačo bojkotirali, toda ljudje bodo lahko doma pili. Cene so skrajno nizke. Kvort izvrstnega žganja velja 50 centov, najboljši francoski konjak je \$1.50 steklenica, šampanjec je po istih cenah kot v Franciji. Vlada je namnjenja, da bo sedanja zaloga pijače v par dneh prodana, toda zunaj pristanišča čaka več parnikov polnih žganja, ki pa ne morejo v pristanišče radi ledu. Trurejo se noč in dan, da razbijejo led okoli parnikov.

Brez plačila

Kontrolni odbor mestne vlade je odredil, da bodo letos imeli vsi mestni uslužbenci razven oganjencev in policistov, počitnični brez plač. To zadene tudi župana Millerja in vse njegove direktorje.

Sodnijske plače

15 sodnikov od Common Pleas sodnije je sklenilo, da se poda splošni zahtevi in dovoli, da se jim znižajo njih plače za 10 procentov. S tem si bo okraj Cuyahoga prihranil tekom leta nekako \$10,000.

* Rusija je pravkar zgradila tri velike tovarne za izdelovanje municije.

Naši novi naročniki

Pretekli teden so se sledeči naši ljudje naročili na dnevnik "Ameriška Domovina": Anton Turšič za Jugoslavijo, Anton Špiler v Madison, Ohio, Mrs. Mary Gut, Mrs. Mary Kocjan, Mrs. Frances Baloh, Mohor Golob, Josephine Rodica, Ane Bregar, John Frankovič, Jos. Serčelj, Anton Zajc, Victor Drobnič in Anton Brunek, vsi v Clevelandu. Vsem številnim novim naročnikom naša iskrena zahvala in prosimo še druge rojake, da se naroče na zanimivi dnevnik "Ameriška Domovina."

Sodnik Levine

Sodnik Levine od apelatne sodnije, ki je dal pred letom dni okrajnemu blagajniku ček za plačilo davkov, kateri ček je pa bil pridržan v uradu okrajnega blagajnika, je plačal poleg vseh ostalih davkov tudi vse kazni, ki so bile naložene. Deloma zadene krivdva tudi okrajnega blagajnika, ki ni takoj poslal čekov skozi banko.

Kare v Bedford

Družba cestne železnice je upeljala vožnjo iz Clevelanda v Bedford po Miles Ave. Kare vozijo zjutraj od 5. do pol devete, in popoldne od 3:30 do 6:30. Vožnja iz Bedforda v Cleveland znaša 15 centov, do Public Square pa 20 centov. Ako se bo obneslo, se bo upeljala redna vožnja.

Greyhound lines

Greyhound družba, ki operira buse na vse strani iz Clevelanda, je poklicala 2540 mož na delo. Vozniki se bodo najprvo v posebni šoli učili, potem bodo pa nastavljeni.

Novo licence

Preteklo soboto se je oglašilo 1300 avtomobilistov za nove licenčne plate.

Na pogrebu

Iz Forest City, Penna., je dospela Matilda Rojnik, sestrična ranjkega Jos. Komina in Math Komina, da se udeležita pogreba Jos. Komina, ki se vrši jutri zjutraj ob 9. uri. Ob istem času bodo tudi prenesli zemeljske ostanke soproge Jos. Komina, ki je bila pokopana na 29. februarja. Položili bodo moža in ženo v skupni grob.

Pozor, Maple Heights

V torek, 5. aprila, se vrši važna seja Gospodinjkega kluba Narodnega Doma v Maple Heights, in sicer ob 7. uri zvečer na 5087 Stanley Ave.

Zadušnica

V torek, 5. aprila, se vrši v Marijini cerkvi na Holmes Ave. peta sv. maša v spomin pokojne Mrs. Antonije Jerele. Sorodniki in prijatelji ranke so prijazno prošeni, da so navzoči.

Zadušnica

V torek, 5. aprila, se bo ob 8. uri zjutraj brala v cerkvi sv. Vida sv. maša zadušnica ob priliki druge obletnice smrti Marije Koren. Prijatelji ranke so prošeni, da se gotovo udeležijo.

Akron kare

Northern Ohio Interurban Co., je ustavila nadaljni promet uličnih kar med Clevelandom, Akronom in Cantonom. Na njih mestno pridejo busi.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po razmašilih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 centa.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljke naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 79, Mon., April 4th, 1932

Brezposelnost brez konca

Ljudje čakajo in upajo, da se bodo časi boljše, da bo končana gospodarska depresija, ki traja že tako dolgo. Vsaka stvar ima vendar svoj konec, kar nas uči lastni razum, in tudi gospodarske depresije mora biti že enkrat konec.

Toda čakanje in upanje nam nikakor ne bo prineslo boljnih časov. Gospodarska depresija ni prišla sama od sebe, kriza je bila povzročena po ljudeh, ki se nahajajo na čelu te ali one vlade, krizo so povzročili ljudje, ki so sledili v usodepolnem trenutku vladi, namesto da bi se postavnim potom uprli z glasovnico v rokah. Vladarji so povzročili vojno, in vojni je sledila gospodarska propast.

Nastala je inflacija ali umetna vrednost denarja. Ljudje na čelu vlade so vedeli, da inflacija ne more trajati dolgo, ker balon, ako ga vedno napihujete, počni, in ko počni, ga vržemo proč. Balon takozvane prosperitete je počil pred par leti in nas vrgel v blato, v katerem sedaj ležimo in pričakujemo, da nas bodo okoliščine dvignile.

Toda nikar ne pričakujemo tega, ker okoliščine nas ne bodo dvignile. Dvigniti se moramo sami, ako se hočemo zopet postaviti na noge. Če vi padete v blato, ne boste čakali, da vas pridejo drugi dvigniti, pač pa boste skušali, da se sami spravite kvišku, osnažili boste svojo obleko in nadaljevali pot. Toda ako ste se pri padcu tako pobili, da z lastnimi močmi ne morete vstati, tedaj morate poklicati drugega, da vas dvigne.

In v blatu leži danes ameriško ljudstvo in čaka, kdaj ga bodo iz blata dvignile okoliščine. Toda res je, da okoliščine ne bodo dvignile nikogar, kajti okoliščine so vedno take, kakor si jih ljudstvo ustvari. Okoliščine nikdar ne pridejo same, se ne ustvarjajo same, pač pa so vedno povzročene po ljudeh. Ko so govorili o okoliščinah Napoleonu, je francoski cesar vzkliknil: "Okoliščine, pravite? Ha, okoliščine delam jaz!"

Iz tega sledi, da nikar ne moremo pričakovati, da se bodo slabi časi sami umaknili, zginili, da bo prenehala gospodarska kriza in depresija. To depresijo morejo boljše in odpraviti le ljudje, ki so jih ustvarili. Ogromne industrijske kombinacije, umetna vrednost denarja ali inflacija, ki gotovo ni imela nobene podlage in vzroka in druge take okoliščine, povzročene po ljudeh samih, vse to je vzrok velikemu polomu, katerega priča smo danes vsi skupaj.

Resnica je, da vse, kar ni na zdravni podlagi, se mora prejalislej porušiti. Tako zahteva že starodavni naravni zakon. Umetne stvari nikakor niso naravne, in navada je, da kar ni naravno, da narava sama uniči in pokonča. Ko so pred leti brezvestni spekulanti na borzah pritirali cene raznih delnic tako visoko, da so predstavljale dvakrat, petkratno ali desetkratno vrednost gotovega predmeta, tedaj je moral že vsak treznomislec človek vedeti, da to ni naravno in da mora priti v kratkem času do poloma.

In v resnici je nastal v letu 1930 strahovit polom na borzi, in ta polom je potegnil za seboj vse, ki se niso znali ob pravem času umakniti s pota. In razstrelba je bila tako močnejša in silna, da so posamezni drobci bombe zadeli tudi take ljudi, ki sicer niso imeli ničesar pri tem opraviti, in ki morajo danes po nedolžnem trpeti gorje, pomanjkanje in mizerijo ustvarjene gospodarske depresije.

Na čelu te ali one vlade, tudi naše ameriške, so dostikrat, in tudi danes gotovi ljudje, ki bi morali prej sedeti v zaporih, kot pa na odgovornih uradniških mestih. Amerika je vse preveč vladana po raznih borznih spekulantihi, ki spekulirajo z narodom samim in ga premetavajo semintja. Ljudstvo pa medtem čaka, da se bodo časi boljše in neče videti, kaj se dela z narodom. Dežela, ki ima toliko bogastva, kot ga ima Amerika, dežela, v kateri je vsega dovolj, ne bi smela imeti toliko lačnih in siromašnih ljudi. In dejstvo, da ima danes Amerika milijone lačnih in sirotnih, jasno priča, da so njeni voditelji nesposobni in čas je, da to sprevidijo tudi ljudje sami.

VELIKONOČNE MISLI

Cleveland (Collinwood), O.—Velika noč je minila toda vseeno mislim, da ne bom dolgočasilja čitateljev, ako malo opišem velikonočne misli nas naseljenec v tujini.

Najsi božič ali Velika noč, naše misli pohitijo čez široko morje, tje v našo rojstno domovino, v rojstno hišico in v cerkev, kamor smo hodili še kot otroci, brez skrbi za naš vsakdanji kruh.

Velikonočna sobota.—Moje misli so bile v moji rojstni vasi, tam pri Vrhniki, kjer so mamičca me zibali in prepevali velikonočne pesmi. Moja mama so bili cerkvena pevka in so nam vedno tudi doma prepevali.

V duhu sem videla dekleta z belimi predpasniki in velikim jersbasem na glavi, kako so hitele z velikonočnimi jedili proti

lje krvi) itd. Tudi smo morali jesti na veliki petek repne olupke, kar je pomenilo bič, s katerim so Jezusa bičali.

Vidite, dragi čitatelji, kako lepa navada je bila tam. Toda tukaj pa nič ne vedo otroci, kaj pomeni to ali ono. Saj še ne vedo, kaj je Velika noč za en praznik. Tukaj v Ameriki je navada, da se okinčajo okna s cvetlicami.

Sedaj pa pogledimo še velikonočno številko Ameriške Domovine. Najbolj se mi je dopadel jersbas, poln naloženega za "žegan." In, oh, raglje, ki so me zopet spomnile mojih mladih let, ko so bili moji bratje tako zaposleni celo zimo, da so imeli raglje gotove za Veliko noč.

Jako ličen je bil oglas trgovskega kluba. Potem, cvetličarjev oglas je jako lep, — potreb-

ni so nam, v žalosti kakor v veselju. Fotografistovi oglasi so lepi isto. Ceniti zna pa le tisti, ki je izgubil svojega ljubljene in mu ostane v edino tolažbo slika. Okusno so bili npravljeni oglasi tudi drugih posameznih trgovcev, najsi bo grocer, mesar, trgovec z obvalom ali z obleko. Vse te po navadi obiščemo pred Veliko nočjo. Vsi oglasi so bili lično opremljeni s piščanci, zajčki, lilijami in drugimi okraski. V resnici jako lična velikonočna izdaja. Vsa čast lastništva Ameriške Domovine in osovju! Tudi jaz sem jih štela, pa se mi je zmešalo in tako sem morala opustiti. Seveda, rada bi dobila nagrado, pa je bilo preveč dela za moje male oči.

Oprostite za te moje priproste misli. Pozdrav!

Marion Penko.

BESEDA NAŠIH ROJAKOV O KONTESTU

NEKAJ IZMED ŠTEVILNIH DOPISOV O ŠTETJU ZAJCEV, PIŠK IN PIRHOV

Cleveland, O.—Želite, da vam povem, kako sem štel zajčke in piščance. O, joj, če bi jih moral še enkrat, dvomim, da bi imel korajžje. Začel sem preštevati precej dobre volje, a potem je šlo vedno navzdol, navzdol — dokler nisem nad zajčki zadremal. Sanjal sem, da sem nekje daleč, daleč, a okoli mene skačejo beli zajčki. Vedno več in več jih je. Joj, saj me bodo kar zadavili! Pa še jih prihaja, še. Skočim, da ubežim, tedaj pa se zbudim in se domisljam, da na ta način ne pridem do željene nagrade. Začel sem znova. In ko sem končal zajčke, so me čakali piščanci. Pa naj vam povem po pravici: drugič še lahko zmaje naslikate, pa jaz jih že ne bom štel. Vsaj potem se mi bodo morda zdeli zmaji kot nedolžni piščančki, a ne kot sedaj, ko so se mi zdeli piščančki kakor požrešni zmaji, predno sem prišel znjimi do kraja.

Nu, in ko sem se nasitil s zajčki in piščanci, potem še pihče. Teh pa je skoro nisem mogel več požirati. Zato pa tudi lahko pošljete koga po prave pihče, ki smo jih napravili za Veliko noč. Vsaj moj delež je še ostal, ker sem se že "ta namalnih" preobjedel.

V splošnem pa moram izraziti cenjenemu listu Ameriška Domovina hvalo. Prinaša nam resnega in zabavnega čtiva, najnovejša poročila in krasne povesti. Sicer pa Vas ne bom hvallal na dolgo in široko, ker vam moram itak vsak dati priznanje — pa se tudi bojim, da ne bi mislili, da se vam hočem s tem prikupiti, čeravno ne bom zameril, če dobim kako nagrado.

Prejmite najprisrčnejše pozdrave od

Joe Unetić Jr.

Cleveland (Collinwood), O.—O, ta presneti zajčji in kurji zarod, koliko ga je! — Ko je pred leti A.D. upeljala štetje zajčkov in piščancev, se mi je videlo to nekoliko smešno. Tisti pa, ki so se bavili s štetjem, so po mojem mnenju preganjali dolg čas. Toda letos sem bil drugačnih misli. V kontest sem se podal na priporočanje (oziroga ukaz) moje Pepee, tudi jaz. Nič kaj rad nisem privolil v to, kajti z tematiko nisem bil še nikdar poseben prijatelj. Ko sem pohajal v šolo, mi je pokojni učitelj Potokar dal vedno dober red v računstvu in sicer kljuko 5, pa včasih še tega nisem zaslužil.

Da bom moral kedaj v svojem življenju šteti do sto, tega si nisem mislil. Kar sem se naučil v mladosti, tega tudi na starost nisem pozabil. Veste Vi, gg. uredniki. Vi ste jako neusmiljeni ljudje, ker ste nam tako otežkočili štetje te pisane živali, ter jih razstavili po celi Ameriki, o, pardon — po celi A.D. Tudi malo večje živali bi bili lahko natisnili, vsaj tako velike, kot je piščanec in zajec na

prvi strani. Potem bi se vsaj lažje štelo. Pa še vse bi bilo, ako bi bile vse te živali cele. To-liko invalidov, kot te dni, nisem videl svoj živ dan, akoravno sem veteran svetovne vojne. Najbolj zagonetna uganka je pa meni ona zmes, ki je pol piščanca in pol zajca. Tukaj ste me pa vjeli in si ne znam pomagati. Kar poglejte North American Trust banke oglas, pa se boste prepričali na lastne oči. Da bi Vas koklja brenila in sicer tista, ki je vse te piščance izvalila, kateri migajo, skačejo in plešejo sedaj pred mojimi očmi.

Na račun onega zajca, ki je na prvi strani, imam najmanj sto las sivih, če ne več. Dolgo sem tuhtal, ali bi tudi njegovo senco štel ali ne. Veste, jaz sem potomec onih Višnjegorcev, ki so kozla po senci topli, zategadelj mi ne šteje v zlo, ako sem tudi senco od tistega velikega zajca štel za celega zajca.

Kar žal mi je, da sem se v to štetje zakopal, kajti kolikorkrat štetjem, tolikokrat dobim drugačno število s par tisoči razlike. Od moje strani je štetje končano, če je prav ali ne. Ako jih je premalo, pa jih še Vi, g. urednik, prištejte. Ako jih je pa preveč, jih pa odštejte, da se bo bolj vjemalo.

Pozdrav vsem kontestantom in (njam), posebno pa zmagovalcu, ker moj up je šel po vodi glede zmage.

Frank Kovačić.

Sheffield, Pa.—Kakor vsako leto, tako smo tudi letos z veseljem sprejeli velikonočno številko Ameriške Domovine. Ta je najbolj zanimiva in pa božična. Vsebuje dosti lepih člankov, tako da nam čitateljem obuja vse lepe spomine na staro domovino. Pa tudi Jakatova kolona nam vsem jako ugaja. In kadar dobim list, najprej obrnem oči in nazadnje pa še k sosedovim. Ker imamo tudi tukaj dosti počitnic, sem se spravil pa nad piščance in zajce in sem tudi vse preštel, da bo bolj držalo. Seveda, proti koncu so mi začeli kar mrgoleti pred očmi, pa vseeno nisem nobenega pozabil. No, meni se kar zdi, da je tisti cekin že v mojem žepu. S pozdravom, vaš naročnik

Frank Debevec.

Cleveland, O.—Prišla me je huda lakomnost za tisti cekin, ki je razpisan za nagrado srečnemu števcu piščancev. Mislim sem si: easy money! Torej na delo, časa je dovolj. Da bi vedel, da bom takega kozla ustrelil, bi se ne bil lotil. Zmerom sem mislil, da sem precej podkovan v štetju, pa šele sedaj vidim, kako sem se zmotil sam nad seboj. Bilo je v soboto okrog desetih zvečer, ko sem začel z uradnim štetjem. Pepi sem naročil, ako želi imeti par novih

nogavic, da naj me pusti vsaj za par ur pri miru. Odgovor je bil: "Saj za drugo rabo nisi, kakor da zmerom tisti krivi nos tiščiš v cajtenge."

Pa li mislite, da me je na miru pustila? Eno figo me je! Imel sem že lepo število, šlo mi je kot po žnori. Kar nenkrat se vsuje cela ploha prijaznih besed: "Marš spat! Kaj misliš, da sem se zato omožila, da bom zmerom sama zmrzovala v postelji!"

Kaj sem hotel, pograbilim vse

skupaj in se preselim doli v basement. Tukaj bo pa ja mir, menda ja! Samo začeti sem, moral zopet vse od kraja. Štel sem, da se mi je kar temnilo pred očmi. Proti jutru nisem več razložil zajcev od piščancev, štel sem vse skupaj. Za nagrado sem se pa že pod nosom obrisal, zabave pa sem imel obilo, akoravno sem tudi precej grdo obranil zraven. Kako sva se pa s Pe-po pobotala drugi dan, tisto je pa bolje, da ne povem. Vam udani

Anton Tavzel.

V KOLIKO SE JE DOLAR RAZTEGNIL V 1932

Trgovski potnik se pripelje v ameriško podeželsko vasico. Ustavi svoj avtomobil pred vaško prodajalno, zapre motor in stopi v trgovino. Hišne gospodinjice so najbrže že nakupile potrebne stvari in trgovec bo imel več časa za razgovor. Morda bo dobil trgovski potnik danes kakšno večje naročilo, ker zadnje čase je dobival prav moglega. Opazil je, da so police skoro prazne, zaloga je trgovcu skoraj vsa pošla. Na vsak način mora trgovec naročiti novo zalogo. Da bi le mogel trgovcu dokazati—

Toda ne. "Pošlji mi par ducatov kant tega," naroči trgovec. "In, mislim, da mi lahko pošlješ tudi nekaj ducatov kant onega."

In tako je trgovec naročil, nekaj malega tega, nekaj malega onega. Ko potnik izračuna naročilo, je vse skupaj zneslo \$37 in par centov čez. Najmanj za 20 odstotkov manj, kot bi trgovec absolutno potreboval blaga.

"Dobro, Mr. Jones, lepa hvala," pravi trgovski potnik, ko spravi beležnico. In pristavi: "Ste zelo zaposleni? Rad bi malo pokramljal z vami."

"Kar začnite."

"Ta vas raste, kaj ne?"

"Da," odvrne trgovec. "Čim dalje več ljudi se tukaj naseljuje."

"In še vedno jedo po trikrat na dan, ne?"

Trgovec se nasmeje. "Seveda, vsaj večina."

"Torej, znano mi je, ali vsaj mislim, da imate precej dobro trgovino."

"Mislim, da se mi zdi, kaj hočete reči," pravi grocerist. "Vedeli bi radi, kaj je vzrok, da vam nisem dal večjega naročila."

"Zadeli ste! Včasih ste naročili za dve sto do tri sto dolarjev blaga naenkrat. Sedaj nisem dobil naročila niti za sto dolarjev, ne vem koliko časa že. Kaj je temu vzrok?"

"Dva odgovora sta na to," odvrne trgovec. "Prvič je to, da sem včasih prodal za \$2,000 blaga v enem mesecu. Sedaj ga ne prodam niti za polovico tega. Poleg tega tako težko dobim denar od ljudi. Skrbno moram paziti, da se prerinem skozi."

Drugič: Vzemite na primer te vrste kavo. Mnogo jo prodam. Včasih sem plačal zanjo 38c in sem jo prodal za 47c. Naenkrat pa, ko sem imel te kave veliko zalogo, je cena naenkrat padla in imel sem veliko izgubo. Res je, da ste mi jo potem prodali ceneje, toda izgubil sem pri oni, ki sem jo imel v zalogi. In tako je cena zopet ponovno padla in vsakokrat sem imel izgubo s zalogo. Tako gre z vsako stvarjo. Ali bi ne bil tepec, če bi si napravil veliko zalogo po današnji ceni in bi moral potem prodajati jutri po znižani ceni?"

"To pomeni," pravi trgovski potnik, "da kupi danes dolar več živeža, kot ga je kupil pred par leti. To je menda vzrok, da danes prodaste za \$1,000, med tem, ko ste poprej prodali za \$2,000 blaga. In za teh \$1,000 razpečate skoro isto množino blaga, kot ste ga poprej za \$2,000."

"Še več," odvrne trgovec. "V resnici prodam danes še več blaga, kot sem ga prej, ko ni bilo še depresije. To se pravi več dela, več razpečavanja. Toda za to blago pa izkupim skoro polovico manj denarja. Bojim se nabaviti si veliko zalogo, ker se bojim padanja cen. Zato pa samo toliko naročim, da imam za

Če verjamete al' pa ne.

Mojemu prijatelju je nekako pred tremi leti padla nesrečna misel v glavo, da bi si kupil avtomobil. Najbrže je mene zavidal, ko se je včasih z menoj pejljal in so hoteli brzozjavni drogi mimo naju, kot bi postavil eno poleg druge.

"Saj to ni nobena kunšt vozi-ti takole stvar," je pripomnil prijatelj, katerega ime radi sodnijskih sitnosti opustim.

"Kaj bo kunštno," mu rečem, "tole kolo v rokah držiš, pa gre kar samo."

Te besede so mu dale pogum, da si je kupil avtomobil, prav fletnega, da se je svetil ko d... v laterni.

"Jaka," mi reče nekega dne, "v soboto popoldne boš šel z menoj in mi boš pokazal kako se ta stvar "rona." Enkrat mi boš dobro pokazal, pa bom znal."

"Okej, kje se bova pa učila?"

"Tako sem mislil, da bi najbolj kazalo, če bi šla ven na farmo, kjer ni toliko napotja. Pot-a so bolj ravna in tudi signalnih luči ni."

"Dobro, v soboto popoldne se odpeljeva. Jaz pridem k tebi in bom vozil tvoj avto ven iz mesta. Ko prideva ven na farmo, boš pa ti prijel za vajeti."

Dobro sem vedel, kaj lahko novinec naredi nedolžnim ljudem, kravam, kokošim in ženocem, zato sem hitro poklical Jozeta Gramca v Genovi na telefon in mu naročil, naj pove vsem farmerjem 20 milj naokrog, naj zaprejo živino in kurji zarod v soboto popoldne v hleve, pa tudi sami naj bodo bolj okrog doma, ker ceste to popoldne ne bodo varne. Jože je rekel da bo in me tudi povabil, naj se ustavim pri njem, če bom slučajno tam okrog kolovratil.

Torej tista srečna sobota popoldne pride in s prijateljem se odpeljeva. Reči moram, da je bil lastnik novega avtomobila jako radoveden in vseskozi sem mu moral pripovedovati, zakaj je tako, zakaj je ono in zakaj je tako, pa ne drugače. Dopovedal sem mu, da naj ne dela mene krivega, če so avtomobil ravno tako narejeni in če mu kaj ni po volji, naj se pritoži na kompanijo. Greoč sem ga učil, kako mora obračati volan (vodilno kolo) in mu dopovedoval, da se drugim avtomobilistom ni treba ravno umikati, če se noče.

"Vidiš," sem mu rekel, "kadar ti voziš avtomobil, si sam svoj gospodar. Poslušaj mene in vozi po sredi ceste, da boš imel dovolj prostora. Nič ne maraj, če bodo drugi avtomobilisti kleli, ko se ti bodo ogibali v jarke. Stisni figo v žepu in lepo naprej pelji. Če si ravno razpoložen, mu tudi lahko pokažeš jezik. To napravi vselej jako dober utis na človeka in spoštovali te bodo. Če boš vozil za kakim avtomobilistom, ki drvi kakih pet milj na uro, tebi se pa zelj mudi, potem zapeljti tesno za njim in naglo silno zatrobi. Boš videl, kako se bo dotičnemu dobro zdelo in kako naglo ti bo dal prostor, da ga boš prehitel."

"Kadar boš vozil ponoči in boš dohitel kak avtomobil, v katerem sedita fant in deklet tesno skupaj, jima boš jako ustregel, ako vržeš nanju močno luč. Veš, se moraš vedno izkazati, da si galanten voznik in da poznaš oljko."

"Kadar boš vozil skozi signalno luč, ki kaže na rdečo in bi ti slučajno tam stojeci policman pomignil z roko, ne smeš ustavititi. Ker to ni njegov signal da ustaviš, ampak ti hoče samo dati znamenje, da hitreje vozi. Sploh imej kolikor mogoče malo opraviti s policmani po cestah. Če bi te kateri izpraševal za tvoje ime in naslov in ti ponujal kak tiket, ga nikar ne vzemi, ker te hoče samo zvagat, če se daš podkupiti."

Dva ubita, 13 ranjenih v koliziji busa

Washington, 1. aprila. Na 17. cesti in Rhode Island Ave. v tem mestu sta trčila danes skupaj dva busa, kar je imelo za posledico, da sta bili dve osebi ubiti in 13 ranjenih. Med ubitimi je Melton Williamson, privatni tajnik odličnega kongresmana Pou, in Wm. Pettus, brat republikanskega narodnega odbornika.

1932	APR.	1932
Su	Mo	Tu
3	4	5
6	7	8
9	10	11
12	13	14
15	16	17
18	19	20
21	22	23
24	25	26
27	28	29
30		

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

APRIL

- 9.—St. Clair Bath House Council, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.
- 9.—American Legion, Lake Shore Post, št. 273, plesna veselica v Mervarjevi dvorani.
- 9.—Slov. sam. podporno društvo Kranj priredi plesno veselico v Grdinovi dvorani.
- 10.—Slovenski Socialistični klub št. 27 JSZ, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.
- 10.—Društvo Zorislava priredi ob priliki 5-letnice obstanka koncert v šolskih prostorih sv. Kristine na Bliss Rd.
- 10.—Dramatično društvo Verovšek, igra, S. D. Dom; po igri ples v spodnji dvorani.
- 10.—Hrvatski Radio Klub, priredi koncert v avditoriju S. N. Doma.
- 10.—Holy Name Society, plesna veselica v Slovenskem domu na Holmes Ave.
- 10.—Pevski zbor Jadran, koncert v S. D. Domu; po koncertu ples.
- 16.—Društvo Soča št. 26 SDZ, plesna veselica v Klima dvorani na 3241 W. 50th St.
- 16.—Društvo Strugglers, 5-letnica ustanovitve društva, ples v spodnji dvorani S. D. Doma.
- 16.—Društvo Cleveland št. 128 SNPJ, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.
- 17.—Društvo Strugglers, petletnica, popoldne koncert v avditoriju, zvečer ples v obeh dvoranah S. D. Doma.
- 17.—S. P. P. S. društvo "Cvet," priredi koncert v Slov. Del. Dvorani na Prince Ave.
- 17.—Društvo Adrija, koncert v Slovenskem Društvenem domu na Recher Ave.
- 17.—D. D. D. Dalmacija priredi igro in ples v Grdinovi dvorani.
- 23.—Zenski klub Slovenskega Doma, zabavni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave.
- 23.—Lovsko podporno društvo sv. Evstahija priredi ples v Grdinovi dvorani.
- 23.—Praznovanje 15. obletnice društva sv. Marije Magdalne št. 162 KSKJ v spodnji dvorani S. N. Doma.
- 24.—Igra "Prisegam" bo vprizorjena v šolski dvorani sv. Kristine po društvu sv. Kristine št. 219 KSKJ.
- 24.—Društvo Ivan Cankar, igra v avditoriju S. N. Doma.
- 24.—Konzert in predstava v koristi cerkve sv. Lovrenca v S. N. Domu na 80. cesti.
- 24.—Pevsko društvo Ilirija, koncert v Slovenskem domu na Holmes Ave.
- 24.—Prireditelj Mladinske šole Slovenskega Narodnega doma v zgornji dvorani S. N. Doma na St. Clair Ave.
- 24.—Lijevo krilo H. B. Z. priredi plesno veselico v Grdinovi dvorani.
- 27.—Slovenska šola S. D. Doma, koncert in ples v S. D. Domu.
- 30.—Društvo Orel, plesna zabava v Grdinovi dvorani.

MAJ

- 1.—Slovenski Socialistični klub št. 27 JSZ, slavnostna prireditelj v S. N. Domu.
- 1.—Dvor Baraga št. 1317, C. O. F. priredi plesno veselico v Grdinovi dvorani.
- 1.—Konzert S. P. P. društva Zvon v S. N. Domu na 80. cesti.
- 1.—Društvo Prijatelj, SSPZ, ples v Slovenskem Društvenem domu v Euclidu.
- 7.—Jugoslovanska umetniška šola S. N. Doma priredi velik ples v spodnji dvorani S. N. Doma.
- 8.—Društvo Orel, Materinski dan, v S. N. Domu.
- 8.—Društvo Waterloo Grove, igra v avditoriju S. D. Doma.

Po igri ples v spodnji dvorani.

- 8.—Zveza mlajših žena priredi domačo zabavo v spomin obletnice ustanove Zveze v spodnjih šolskih prostorih fare sv. Kristine.
- 15.—Zbor Zarja (samostojno), pomladanski koncert v avditoriju S. N. Doma.
- 15.—Družba Slovenski Narodni Dom, Maple Heights, piknik na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.
- 15.—Podružnica št. 32 S. Z. Z. priredi banket ob priliki blagoslovljenosti nove zastave, v prostorih fare sv. Kristine na Bliss Rd.
- 20.—Društvo Kristusa Kralja, veselica v S. N. Domu.
- 22.—Društvo Hrvatska Sloboda, priridev v obeh dvoranah S. D. Doma.
- 27.—Društvo Ivan Cankar, igra v avditoriju S. N. Doma.
- 29.—Skupna društva fare sv. Kristine priredi piknik na Štrumbeljevih prostorih na Bliss Rd.
- 29.—Družba Slovenski Narodni Dom, E. 80th St., piknik na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.
- 29.—Društvo Progressives, št. 641 SNPJ priredi ples v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

JUNIJ

- 5.—Pevsko društvo Cvet, petje in piknik na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.
- 5.—Šolski otroci fare sv. Kristine priredi šolsko prireditelj v dvorani sv. Kristine.
- 12.—Skupna društva fare sv. Vida, piknik na špelkotovih farmah.
- 12.—Pevsko društvo Zvon, koncert in piknik na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.
- 12.—Društvo Zorislava, piknik na štrumbeljevih prostorih.
- 19.—Društvo Kranj priredi piknik na Goriškovi farmi v Noble, O.
- 19.—Zaključek šole za igro šolskih otrok fare sv. Kristine.
- 19.—Društvo sv. Družine, piknik na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.
- 24.—Praznovanje godu fare sv. Kristine, v zvezi s farnim žegnanjem, skozi teden. Vrši se na Bliss Rd.
- 26.—Fara sv. Lovrenca, letni piknik na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.
- 26.—Društvo Mir, št. 142 S. N. P. J., priredi piknik na Pintarjevih prostorih.
- 26.—Dr. Collinwoodske Slovenke št. 22 S. D. Z. ima piknik na Močilnikarjevi farmi.
- 26.—Clevelandski Sokol priredi piknik na prostorih Slovenskega Društvenega doma v Euclidu.

JULIJ

- 3.—Piknik S. P. društva Soča na Močilnikarjevi farmi.
- 3.—Slovenska ženska zveza, št. 47, piknik na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.
- 10.—Društvo sv. Lovrenca št. 63 KSKJ, piknik na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.
- 17.—Klub Hinje, skupni izlet na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.
- 17.—Slovenska Mladinska šola S. N. Doma priredi velik piknik na Močilnikarjevi farmi.
- 17.—Collinwoodski Sokol priredi piknik na prostorih Slovenskega Društvenega doma v Euclidu.
- 24.—Društvo Tabor, SNPJ, piknik na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.
- 31.—Društvo Naš Dom, SDZ, piknik na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.
- 24.—Žegnanje pri fari sv. Kristine na Bliss Rd.

AVGUST

- 7.—Skupna društva fare sv. Vida, piknik na špelkotovih

Da se ne boste okužili

Zastopnik "Proletarca," Anton Vičič, piše v zadnji številki "Proletarca" med drugim sledeče: "... Socialisti v Clevelandu pa naj se nauče, da je vsako srečavanje z demokrati ali republikanci v kakršnihkoli odnosajih okuženje..."

Spodaj podpisani še nisem imel časti ne prilike srečati se z Anton Vičičem, torej od mene (ki sem demokrat) se ni mogel nalezti nobenega okuženja. Ampak vprašal bi pa g. Anton Vičiča: kako da si upa nabirati v Clevelandu oglase za majsko številko "Proletarca", ko bi moral vendar vedeti, da je večina clevelandskih trgovcev vse kaj drugega kot pa socialisti in da se ne boji nalezti se kake nalezljive bolezni. Ali je Vičič "panan" ali nedotakljiv, da se ne boji okuženja? Ker, po mojem mnenju, spada nabiranje oglasov tudi med "kakršnekoli odnosaje" in je torej Vičič v veliki nevarnosti, da se okuži.

Vičič, za božjo voljo, beži iz Clevelanda, da se ne okužiš, ker tukaj nas je večina demokratov! Če ti pa kaže, da moraš priti v dotiko z demokrati in republikanci, ti pa svetujem, da ješ česen, ki je nekaj protistruja za nalezljive bolezni.

James Debevec.

ZAHVALA

Slovenska narodna čitalnica se iskreno zahvaljuje vsem spodaj označenim društvom za priponček vzdrževanja slovenske kulture v Clevelandu. Vsa ta društva so plačala častno članarino čitalnici, in sicer od 15. avgusta 1931 do 23. februarja 1932. Slovenska narodna čitalnica se jim priporoča tudi v bodoče.

- Lunder-Adamič št. 20 S. S. P. Z. \$6.00, Ilirska vila, št. 173 J. S. K. J. \$5.00, Slovenski Sokol v Clevelandu \$25.00, Slovan, št. 3 S. D. Z. \$2.50, Lipa, št. 129 S. N. P. J. \$2.00, Vodnikov venec, št. 147 S. N. P. J. \$2.00, The Macabees, št. 1288 \$12.00, Edinost, \$10.00, Napredne Slovenke, št. 137 S. N. P. J. \$5.00, Jugoslav Camp, št. 293 W. O. W. \$5.00, Naprej, št. 5 S. N. P. J. \$5.00, Janez Krstnik, št. 37 J. S. K. J. \$4.00, Napredni Slovenci, št. 5 S. D. Z. \$5.00, Danica, št. 11 S. D. Z. \$3.00, Zarja, pevski zbor, \$5.00, Srce Jezusovo, \$2.00, St. Clair Grove, št. 98 W. C. G. \$3.00, Ivan Cankar, dramsko društvo, \$5.00, Sava, št. 87 S. S. P. Z. \$3.00.

J. Šircel, tajnik.

Brezročni starši so umorili lastnega otroka

Cortland, N. Y., 2. aprila. Potem ko se je tukajšna porota posvetovala 14 ur, je končno pronašla zakonski par Mr. in Mrs. Simpson, krivim, da sta umorila svojega 14 mesecev starega otroka. Najprvo sta hotela otroka zastrupiti, potem sta ga pa utopila. Žena je stara šele 22 let. Mož in žena sta bila spoznana krivim umora prve vrste, in bosta prišla oba na električni stol.

Oporoka vsebuje nenavadne določbe

White Plains, N. Y., 2. aprila. Tu je umrl pokojni vojaški zdravnik Louis Seaman, ki je zapustil vse svoje premoženje Cornell univerzi s pripombo, da se ustanovi poseben tečaj na univerzi, ki naj študira, kakšna hrana je najbolj pripravna za vojsake.

- 7.—Društvo Presv. Rešnjega Telesa, izlet na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.
- 14.—Društvo sv. Vincenca Pavlanskega, izlet na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.
- 14.—Piknik družbe S. N. Doma iz Maple Heights pri Anton Gorišku na Green Rd.
- 21.—Društvo Napredni Sosjedje, SNPJ, izlet na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.

POSLOVENIL DR. A. R.:

CARSKI SEL

Do Tjumenja in celo do Novega Zajmskega je bila cesta še vsa polna klancev, ker je držala čez prve, grčaste obronke uralškega pogorja. Za Novim Zajmskim pa se je začela neizmerna stepa, ki se je raztezala približno 1700 vrst (1815 km) daleč tja do Krasnojarska.

Oba poročevca sta nameravala potovati v Išim, ki je od Jekaterinburga oddaljen 630 vrst. Tu sta se hotela poučiti o dogodkih in oditi v pobunjene kraje bodisi skupaj bodisi vsak zase, kakor bi jima pač njun časnikarski niz kazal dobro sled.

Cesto iz Jekaterinburga v Išim, ki se nadaljuje proti Irkutsku, si je moral izbrati tudi Mihael Strogov. Ker pa mu ni bilo za novice, ampak do tega, da se kolikor mogoče izogiblje po vpadnikih opustošene dežele, je sklenil, da se ne bo mudil nikjer.

"Gospoda," je dejal svojima novima tovarišema, "zelo drago mi bo, da nekaj časa potujem z Vama. Toda povedati Vam pa moram, da se mi zelo mudi v Omsk, kjer naju s sestro težko pričakuje najina mati. Kdo ve, bova li dospela tja, preden Tatari vdvo v mesto. Zato se bom na postajah mudil samo toliko, da izmenjam konje, in bom potoval noč in dan."

"Isto nameravava tudi midva," je odgovoril Harry Blount. "Dobro," je povzel Mihael Strogov, "ne zapravita niti trenutka! Najmita ali kupita voz, katerega..."

"Kjterega zadnji konec," je dostavil Alcide Jolivet, "se bo pripeljal s prvim istočasno v Išim."

Pol ure pozneje je marljiv Francoz že iztaknil taratajko, ki je bila zelo podobna taratajki Mihaela Strogova. Oba poročevca sta se takoj usedla vanjo. Mihael Strogov in Nadja sta zavzela sedeža na svojem vozu in obe vpregi sta opoldne zapustili mesto Jekaterinburg.

Nadja je bila končno na dolgi sibirski cesti, ki drži v Irkutsk. Kakšne so morale tedarj biti njene misli? Trije brzi konji so jo vozili preko dežele, kamor je bil preganjen njen oče morda za dolgo časa in tako daleč od rodne zemlje. Komaj da je videla pred seboj neizmerne stepe, ker je njen pogled segal čez obzorje, za katerim je iskala obličje svojega pregnanega očeta. Opazovala ni ničesar, ker je niso zanimale pokrajine zahodne Sibirije, ki se od vzhodnih zelo razlikujejo. Tu je le malo obdelane polja, ker je zemlja na površju pusta, v notrini pa skriva bogate zaklade železa, bakra, platine in zlata. Zato je povsod dovolj fužin, skoraj nikjer pa poljskih naselbin. Odkod naj bi se vzelo roke, ki bi orale, sejale in žele, ko je vendar mnogo bolje s kopačo in kladivom riti po zemlji. Kmet se je umaknil rudarju. Kopačo je videti povsod, motike nikjer.

Včasih pa je Nadja vendarle pozabila na pokrajine ob Bajkalskem jezeru in se zamislila v svoj sedanji položaj. Očetova pedoba se ji je nekoliko zabrisala in tedaj je videla svojega velikodušnega tovariša najprej na vladimirski železnici, kjer sta se po božji previdnosti srečala pri vikrat. Spominjala se je njegove pozornosti med vožnjo, njegovega prihoda in poslopje nižnjogorodske policije, njegovega srčno preprostega nagovora "sestra," njegove skrbi med vožnjo po Volgi in končno vsega, kar je storil v viharni noči v uralškem pogorju, ko je tvegjal svoje, da je otel njeno življenje.

Nadja je torej mislila na Mihaela Strogova. Zahvaljevala je Boga, da ji je dal za spremeljvalca tako vrliga pokrovitelja, tako plemenitega in obzirne-

ga prijatelja. Poleg njega in pod njegovo zaščito se je čutila varno. Rodni brat z njo ne bi mogel ravnati bolje. Nobene ovire se ni bala več; bila je prepričana, da doseže svoj cilj.

Mihael Strogov je malo govoril, a mnogo premišljeval. Tudi on je zahvaljeval Boga, da mu je z Nadjo poslal sredstvo, s katerim more prikrievati svojo pravo osebnost, obenem pa tudi priliko za dobro delo. Mirna in neustrašena mladenka je ugajala njegovemu pogumnemu sreću. Ali ni bila v resnici njegova sestra? Do lepe in junaške spremljevalke je gojil spoštovanje in naklonjenost v enaki meri. Čutil je, da je to eno izmed tistih čistih in redkih src, katerim človek more zaupati v vsakem slučaju.

Resnična nevarnost za Mihaela Strogova se je začela šele sedaj, ko je bil v Sibiriji. Ako se poročevca nista motila in je Ivan Ogarev prekorajčil mejo, tedaj je moral biti skrajno previden. Razmere so se popolnoma spremenile, zakaj tatarskih ogleduhov je moralo kar mrgoleti po sibirskih pokrajinah. Ako bi ga razkrinkali in spoznali za carskega sla, potem bi bilo njegovo poslanstvo, da, celo njegovo življenje, v nevarnosti. Mihael Strogov je čutil vedno bolj in bolj, kako ga je tlačila teža odgovornosti.

Tako je bilo v prvem vozu. Kaj pa v drugem? Vse po navadi. Alcide Jolivet je govoril v stavkih, Harry Blount pa mu je odgovarjal v zlogih. Vsak je gledal stvari po svoje in si zabeleževal dogodke, ki pa so bili zelo enolični ker sta se vozila šele preko prvih pokrajin zapadne Sibirije.

Poročevca sta izstopila na vsaki postaji in se sešla z Mihaelom Strogovim. Kadar so zajtrkovali ali obedovali, je tudi Nadja stopila s taratajke in sedla za mizo. Vedno pa je bila zelo molčeča in se je le malo udeleževala njihovih pogovorov.

Alcide Jolivet se je zelo zanimal za mlado Livonko, ki se mu je zdela silno mična, ne da bi kakorkoli prekorajčil mejo izbrane vlnudnosti. Občudoval je tiho energijo, s katero je dekle kljubovalo naporom tako težavnega potovanja.

Taki odmori Mihaelu Strogovu niso bili posebno všeč. Na vsaki postaji se mu je mudilo, povsod je priganjal poštarje in silil voznike, naj bi hitro zapregli. Po kratkem obedu — navadno prekratkem za Harryja Blounta, ki pri jedi ni trpel za drege — so nemudoma odpotovali dalje. Tudi poročevca sta se vozila kakor "orla," ker sta plačevala po knežje, in sicer, kakor je dejal Alcide Jolivet, "orla z orli." (Orel: ruski novček za 5 rubljev.)

Harry Blount se ni prav nič zmenil za mladenko in se tudi s tovarišem ni zgovarjal o njej. Časti vredni gentleman ni bil navajen, dveh stvari opravljati obenem.

Ko ga je Alcide Jolivet nekoč vprašal, koliko bi mogla biti mlada Livonka stara, je odgovoril popolnoma resno z napol zaprtimi očmi:

"Katera Livonka?"

"Ej hudimana, sestra Nikola-ja Korpanova."

"Ali je to njegova sestra?"

"Ne, ampak njegova babica!"

je odgovoril Alcide Jolivet, ki ga je razjela tolika brezbriznost.

"Koliko se Vam zdi, da ima let?"

"Ako bi ji bil za botra, bi vedel," je kratko odgovoril Harry Blount, ki se ni hotel dalje meniti o njej.

Dežela, po kateri sta se vozili obe taratajki, je bila skoraj popolnoma zapuščenca. Vreme je bilo lepo, nebo napol oblačno in toplina znosnejša. Ako bi bila vozova na vzmeteh, bi se potniki ne bili mogli pritoževati. Vozili so silno hitro, kakor sploh vozijo poštne vozovi v Rusiji.

Da je bila dežela videti zapuščenca, so bile vzrok tedanje razmere. Na polju je bilo le prav malo sibirskih kmetov bledega in resnega obraza. Tu in tam

je kaka izpraznjena vas pričala, da se bližajo tatarske tolpe. Prebivalci so zbežali v severne ravnine in odgnali s seboj črede ovac, konje in kamele. Nekateri rodovi velike kirgiške orde, ki so ostali zvesti, so se tudi preselili onkraj Irliša in Oba, da se izognajo sovražniku.

K sreči je pošta še vedno redno poslovala in prav tako tudi brzojav, kolikor daleč je segala nepretrgana žica. Na vsaki postaji so poštarji posojali konje pod predpisanimi pogoji. Prav tako so na vsaki postaji uradniki sprejemali in odpošljali brzojavke, ki so se le zaradi številnih uradnih brzojavk nekoliko zakasnie. Zato sta Harry Blount in Alcide Jolivet pridno uporabljala brzojav.

(Dalje prihodnjič.)

Samo trije kandidati so v Nemčiji

Berlin, 2. aprila. Lista kandidatov za urad nemškega predsednika je zaključena, in je sedaj gotova, da bodo pri ponovnih volitvah 10. aprila, samo trije kandidati prišli v poštev. Poleg Hindenburga kandidira še Adolf Hitler, vodja nemških fašistov in Ernst Thaelmann, vodja nemških komunistov. Ostala dva kandidata sta umaknila kandidature.

Chicago se bo izkopala kmalu iz dolga

Chicago, 2. aprila. Mestna vlada naznanja, da se bo mesto Chicago tekom prihajnjih štirih mesecev izkopalo iz dolga, in ne bo samo dolg vrnilo, v svoti \$25,000,000, pač pa bo tudi denar v blagajni. Davčni sistem, ki je povzročil, da mesto ni dobivalo denarja, je sedaj v redu, in davki se bodo zopet redno plačevali.

Pri 73. letih je postal zela srečen oče

Windsor, Ontario, 2. aprila. Frank Winter, 73 let star, po peklicu mizar, se je zgledal na tukajšnjem zdravstvenem uradu in naznanil rojstvo svojega 6. otroka. Takoj potem je po vložil prošnjo za starostno podporo. Njegova žena je stara 43 let. Winter se je poročil drugič pred 7. leti.

* Štiri osebe ene družine so bile ubite radi plinske razstrelbe v Detroitu.

MALI OGLASI

Zelena seč
naprodaj za ograjo. Prav poceni. Če kdo potrebuje za obrezovanje dreves ali druge rastline, naj se zgleda na 1087 Addison Rd. (81)

Michael Casserman
18700 Shawnee Ave.
PLUMBING & HEATING
KENmore 3877

Pozor člani dr. Žužemberk

Tem potom se vse člane društva Žužemberk obvešča, da se gotovo udeležite seje v sredo, 6. aprila, 1932, v društveni dvorani ob 7:30 zvečer. Seja je jako važna, ker na tej seji se bodo prebrala nova pravila, da jih člani potrdijo. Pravila so bila narejena od zato izvoljenih bratov. Društvena dvorana je prostor, kjer se lahko vsaka društvena zadeva razmotri, ne pa osebnosti. Član, ki se te seje ne bo udeležil, nima nobene pravice pozneje ugovarjati. Vsak član naj se te seje udeleži in govori na seji, kjer je čas in prostor za to!

Torej se še enkrat pozivljejo vsi bratje, da pridejo na sejo 6. aprila, in to v dobrobit društva. In vsak, kdor je dober član in gleda za napredek društva, naj vpiše enega novega člana, ako pa ne more, naj člani vsaj svoje sinove in hčere vpišejo, kajti to je za napredek mladine. Z brat-skim pozdravom — tajnik.

Soba se odda

v najem. Jako čedna in prijazna. 5604 Bonna Ave. (80)

Maytag
aluminum
Washer

MANDEL HARDWARE
15704 Waterloo Rd.
Tel. KENmore 1282

JOSEPH J. OGRIN
ODVETNIK
401 Engineers Bldg.
Malm 4128
Zvečer:
15621 Waterloo Rd.
Kenmore 1694

PEČI
BEL PORCELAN ENAMEL ZUNAJ IN ZNOTRAJ. RAZSTAVNI VZORCI.
\$29.75
Vprašajte za Mr. Peruska
The Stern Furniture Co.
15428 Waterloo Rd.

EKSPERTNA RADIO POSLUGA
Mi popravljamo radio vseh izdelkov. Naše delo je garantirano najboljšje vrste.
NIZKA CENA ZA PRVOVRSNO DELO!
J. Jakse A. Bruss
17002 Grovewood Ave.
Tel. KENmore 1690

SEDAJ V PRODAJI VOZINA ZA ČEZ TEDEN

\$1.00 CLEVELAND TIKETI

\$1.00 SISTEM TIKETI

Primerjajte to voznino, in koliko vas stane vsak drug način prevoznine.

The CLEVELAND RAILWAY Co.

Mrtvec na mostu

Za "Ameriško Domovino" priredil M. U.

DEVETO POGLAVJE

Se nekdo drug se vrne

Gilmartin je obiskal očeta-gostitelja še pred večerno molitvijo. Rojak je bil v postelji z obvezano glavo, oko je imel sicer tudi potlačeno, vendar pa je bil precej dobre volje.

"Izgleda kakor da ste imeli slab večer, oče Massey," se je nasmešnil Gilmartin.

"Da," je odvrnil ta, "zelo slab večer."

"Kako pa se je zgodilo?"

"Vračal sem se iz šole, ko me je podrl avtomobil — morebiti, da je bil tudi mal toveren avto."

"Kakor mi pravijo, ni imel luči?"

"Ni jih imel," je odvrnil menih, "to se pravi, imel je jako žarke luči, dokler se mi ni približal na kakih deset do petnajst korakov. Čim pa je bil tik mene, je naenkrat zakrenil in predno sem imel čas odskočiti, me je udaril blatnik ter me vrgel. Ne vem, koliko časa sem ležal na cesti."

"Ali ste hodili sredi ceste ali na tlaku za pešce?"

"Saj ni bilo tlaka, ker je bilo na navadni podeželski poti."

"Kako na svetu ste si pa glavo razbili?"

"Menim, da sem zadela ob zid. Mal zid je namreč tam, a v zidu je vdolbena poštna skrinjica. Saj veste, kako je v navadi na deželi."

Detektiv je prikimal. "Ali ste bili v samostanski obleki?"

"Ne. Bil sem v navadni duhovniški. Zakaj vprašujete?"

"O, samo, ker sem opazil, da ste imeli meniško opravo na sebi popoldne."

"Vsekakor, a pod to sem imel duhovniško. Vidite, vedno se tako oblečem, kadar popoldne moram kam iz samostana."

"Razumem."

"Le pogledajte, kaka je moja obleka!" je dejal oče Massey ter pokazal na isto. "Pa še povrhu edina, ki jo imam."

Gilmartin je pobral hlače ter videl, da je na levi hlačnici kar cela plast blata. Ob pasu so bile hlače raztrgane, kar bi bil lahko storil blatnik avtomobila. Ravnotako je bila tudi suknja na levi vsa blatna ter rokov raztrgan. Detektiv je nato položil obleko preko stolice.

"Le malo je manjkalo, oče Massey — saj me razumete," je pripomnil detektiv. "Kdo pa vas je pobral?"

"Nihče. Obležal sem nezavesten. Ko sem se zavedel, sem ležal v blatu. Potem sem vstal ter prišel domov, ker noga me je strašno bolela."

"Koliko pa je bila ura, ko se je pripetilo?"

"Lahko se sami prepričate. Tam je moja ura," je dejal oče Massey ter pokazal na mizo. "Ustaviti se je morala, ko sem padel."

Steklo na uri je bilo razbito, a kazalca sta kazala peto in 25 minut.

"Koliko časa ste pa bili v šoli?"

"Kake pol ure."

"Hm, ta prostor je sedaj bolj podoben bolnišnici, kakor pa samostanu."

"Pa malo norišnice še poleg," je dodejal oče Massey. "Pravili so mi, da ste imeli tudi tu viharne čase. Tudi vi izgledate nekoliko blede."

"Da — menda od udarca na glavo."

"Ali veste, kaj mislim?" je vprašal naenkrat oče-gostitelj. "Mislim, da je mene povozil avtomobil, v katerem so se vozili ljudje, ki so napadli tudi vas in brata Huberta."

"Ne bi me presenetilo," je dejal Gilmartin. "Pa, saj je bilo

skoraj ob istem času."

"Tedad sem prepričan, da so nalahč zavozili vame."

"Zakaj na svetu le?"

Oče Massey ni odgovoril in zdelo se je skoro, kakor bi ga bilo Gilmartinovo poslednje vprašanje spravilo v zadrego. Gilmartin pa tudi ni več silil vanj, pač pa je izrazil menihu upanje na skorajšnje zboljšanje ter zapustil celico. Bil je dovolj policista, da je pokukal nazaj v sobico skozi luknjo na vratih, čim je prišel na hodnik. Oče-gostitelj se je smehljaj, a koj nato zastokal. Gilmartin je luknjico zopet prikril ter odšel v klavzuro z nagubančenim čelom.

Menihi so se sprehajali po hodniku, z njimi tudi opat. Čim je zagledal Gilmartina, se mu je pridružil, a samo z očmi vpraševal.

"Zelo mogoče dogodek," je dejal detektiv, "in menda tudi resničen."

"Kaj mi svetujete, gospod Gilmartin?" je v skrbeh vprašal opat.

"Ničesar, oče opat," je odgovoril Gilmartin. "Srečnejši boste, ako verjamete očetu Masseyu ter sploh pozabite, da ste ga kedaj česa sumičili."

"In vi? Mu li tudi vi verjamete?" je silil opat.

Irec se je nasmejal: "Jako v zadrego me spravljate, prevzvišeni. Že po naravi ali vsaj po vzgoji smo detektivi nezaupni. Resnici na ljubo pa, oče opat, ne boste grešili, ako verjamete, da je očeta Masseya povozil avtomobil."

Opatu je odleglo za trenutek, vendar je nato zagodrnjal: "S tem pa še ni rešena zadeva."

"Ne silite dalje, prevzvišeni," se je branil detektiv. "Ko smo bili še otroci, smo dejali: ne vprašuj in čul ne boš laži. Jako dobro pravilo, kadar imate opraviti z detektivom."

"Vendar, kaj mislite o očetu Masseyu? Ali ne menite, da sem upravičen izprašati ga?"

Gilmartin je pristal: "Gotov sem, da nekaj očeta Masseyja teži. Morebiti se bo zaupal vam. In na to tudi računam."

"Želel bi si samo, da bi vedel, kaj pravzaprav mislite," je dejal opat prepaden.

"Skoro da še sam ne vem," je priznal Gilmartin. "Kakor sem dejal že: prepričan sem, da bo prišel oče Massey k vam. Očividno se še ne čuti za to sposobnega. Vendar vas prosim, da ničesar ne ukrenete, ne da bi prej obvestili mene. Prosim vas to v imenu postave. Vsekakor želite vi samo, da najdete izginole brate, vendar moram pa jaz najti še kaj več, a prenačljiven korak bi mi samo utegnil zapreti pot, a tudi vam ne bi koristil."

"Razumem vas, gospod Gilmartin," je dejal opat, ki je skoro-da izgledal mnogo starejši nego prejšnji dan. "Izročil sem vam popolnoma v roke, ker sem videl, da vam lahko jaz pomagam edino le z molitvijo. In za vas ne molim samo jaz, ampak vsa samostanska družina. Jutri pred mašo bomo prosili Sv. Duha, naj nam da luči in nas vodi."

Gilmartina je to opatovo naznanilo ganilo. Dejtal je nekako v zadregi: "Obžalujem, da se ne bom mogel tudi jaz udeležiti molitve ker bom jutri jako zaposlen."

"Oh, saj nas vendar ne zapuščate?"

"Vsaj začasno, prevzvišeni. Podvzel bom potrebne korake pri krajevni policiji. Preiskati moram prostor, kjer je bil napaden oče Massey. Zatem pa odidem v mesto. Spraviti moram v tek ves aparat, da najdem iz-

ginole brate."

"Gospod Gilmartin, ali ste vi prepričani, da niso bili napadalci v gozdu moji bratje-laiki?" je vprašal v skrbeh opat.

"Izključujem to možnost popolnoma," ga je zagotovil Gilmartin. "Tam so bili pravi zločinci, ki so oblečeni v meniško obleko samo zato, da se lahko brez suma gibljejo okoli samostanskega ozemlja."

"Kaj so pa tedaj storili z brati?"

"To je tedaj druga zadeva," se je ogibal detektiv. "Bojim se da jako resna. Ali imate morebiti v samostanu kako sliko bratov ali pa očeta Baumgartnerja?"

"Izključujem to za očeta Baumgartnerja. Kar se pa tiče bratov-laikov, bom dal preiskati njih civilne obleke, ki so shranjene v samostanu. Morebiti najdemo v teh kako sliko iz prejšnjih časov, ker odkar so v samostanu, se niso slikali."

"Še nekaj, oče opat," je pripomnil detektiv. "Priporočena pošiljka, ki je izginila, je bila poslana vam osebno iz Pariza. Poizvedel sem na poštnem uradu, kjer mi je uradnica zadržala, da se ji zdi, da je bila pošiljka odposlana od neke založbe."

"O, potem je zadeva v redu. Billi so gotovo skrtačni odtisi moje knjige o sirsko-maronitski liturgiji. Zapuščam vas sedaj, gospod Gilmartin, ker bi hotel še nocej pisati opatu v Einsiedeln, da odide moje pismo še z jutranjo pošto."

"Ker mu boste že pisali, prevzvišeni, bi vas prosil, da mu tudi pišete, naj nam sporoči ime meniha ki bo prinesel načrte, a obenem tudi natančen čas prihoda. Uvideli boste, da moramo podvzeti korake za njegovo varnost."

"Radevolje, gospod Gilmartin."

Samostanski zvon je zadonel k večerni molitvi. Gilmartin je že bi v kapeli, predno so menihi prišli tjakaj. Z zaprtimi očmi je poslušal petje menihov in po njih glasu se mu ni dozdevalo, da bi bil njih mir kaljen po dogodkih zadnjih dni. Lahko je razločeval opatov srebrno čisti tenor med drugimi. Trenutno je Irec odprl oči. Don Chavasse je nenadoma utihnil sredi dokslogije ob koncu 133. psalma: "Gloria Patri et Filio et Spiritui Sanc—" Gilmartin je skušal prodreti temo. Dozdevalo se mu je, da oče opat z nekom govori. Kaj se je zgodilo? Don Chavasse je v naglici zapustil kapelo pri zadnjih vratih, k detektivku pa se je približal vratar brat Gregor ter mu pošepetal: "Oče opat vas prosi, da se podaste v sprejemnico." Gilmartin je vstal ter šel brez obotavljanja med klopmi. Menihi so ravno peli tedaj:

Te lucis ante terminum,
Rerum Creator, poscimus,
Ut pro tua clementia,
Sis praesul et custodia.

Dohitel je opata baš pri vratih sprejemnice. Dva policaja sta stala tam, stražmojster in inšpektor. V sprejemnici sami pa je bil še stražnik.

"Kaj pa je?" je vprašal Irec.

"Zelo za mi je, da vas ob tej nenavadni uri nadlegujem, prevzvišeni," je nagovoril inšpektor opata, a se koj obrnil k Gilmartinu: "Menim, da imam čast govoriti z gospodom nadinšpektorjem Gilmartinom?"

"Da, da," je odvrnil nestrpnostno Gilmartin, "kaj pa je?"

"Sporočiti imam, da je kakih pet milj od tu zadel stražnik Bolton s svojim kolesom ob nekega moškega, ki je ležal sredi ceste. Dotičnik je bil oblečen v meniško haljo, a je bil še živ, ker je zastokal, ko je stražnik trčil ob nanj. Stražnik ga je položil kraj ceste ter obvestil policijsko stanico. Ker sem bil opozorjen na dogodke, sem se sam odpeljal na lice mesta."

Gilmartin je štrpal z nogo nestrpnosti, vendar ni dejal ničesar, ker se je bal, da bi s tem samo še zavlekel.

(Dalje prihodnjic.)

Dvanajstletnica obstanka

prve slovenske banke v Ameriki

THE NORTH AMERICAN TRUST CO.

Cleveland, Ohio

Včeraj, 3. aprila, je minilo dvanajst let, kar se je postavil temelj prvemu slovenskemu bančnemu zavodu v Zedinjenih državah, North American Trust banki. Narod je z veseljem pozdravil ta korak, ker narod, kot je naš, ki je na tako visokem stališču kulture, se mora tudi gospodarsko osamosvojiti tudi v tujini, v svoji novi domovini.

Slovenska North American Trust banka se je v teh dvanajstih letih izkazala, da je bila zgrajena na solidnem temelju in je pokazala sijajen uspeh. Razume se, da je bilo to mogoče edinole s pomočjo našega vrlega slovenskega in hrvatskega naroda, ki je zvesto sodeloval in bil naklonjen banki.

Zato si štejejo spodaj podpisani v dolžnost, da se ob dvanajstletnici obstoja North American Trust banke iskreno zahvalujemo vsem, ki so imeli to slovensko banko za svojo banko, kateri so zaupali, shranjevali tu svoje prihranke ali imeli trgovske posle žnjo.

Vsi, ki ste imeli posla s to banko, ste videli, da je vodstvo banke vedno skušalo ustreči in postreči vsakemu prijazno in vljudno, da se je dala vsakemu točna in poštena postrežba v vsakem oziru.

V teh dvanajstih letih se je North American Trust banka gotovo izkazala, da je vredna narodovega zaupanja. Denar, ki so ga vložili vlagatelji v to banko, je varno shranjen, nosi poštene obresti in je vsakemu vlagatelju vsak čas na razpolago.

Naša želja in prošnja je, da ostane narod tudi v bodoče naklonjen temu edinemu slovenskemu bančnemu podjetju v Zedinjenih državah, in prepričan je lahko vsak, da bo banka vedno delala čast jugoslovanskemu narodu v Ameriki. Narod, ki je gospodarsko močan, ima povsod kredit.

VODSTVO NORTH AMERICAN TRUST BANKE:

J. M. SELIŠKAR, predsednik
FRANK PAULIN, podpredsednik
JOHN GORNIK, podpredsednik
M. J. GRDINA, pom. podpredsednik
F. M. JAKŠIČ, tajnik
J. J. GRDINA, blagajnik
F. V. VERBIČ, pom. blagajnik
F. T. CULLITAN, pravni svetovalec
F. J. LAUSCHE, pravni svetovalec

Direktorji:

Anton Anžlovar	Jakob Janchar	Anton Prijatelj
John Breskvar	Jernej Knaus	J. M. Seliškar
Frank T. Cullitan	Louis G. Knaus	Jim Sepic
James Debevec	Frank Ivancič	Joseph Stampfel
John Gornik	Frank J. Lausche	Frank Suhadolnik
Anton Grdina	Anton Logar	Frank Vesel
Frank M. Jakšič	Frank Paulin	Joseph Zalokar

Svetovalni odbor:

Anton Baraga	George Kuhar	Anton Pucel
John Bruss	Joseph Kmet	John Strauss
Frank Butala	Anton F. Lučić	John Tomažič
J. J. Grdina	John Možina	Frank V. Verbič
Mike Jalovec	B. J. Ponikvar	John Zaller